

Een nieuwe start

Tekst: Esther Smid ~ Foto's: Peter Mustermann

Josje de Klerk (49) en haar man **Chris van Vleuten** (50) zijn inmiddels vijftien jaar bij elkaar. In 2009 deed de financiële crisis ook intrede in hun huishouden. Hun relatie kwam er behoorlijk door onder druk te staan. Toen Josje ook nog borstkanker kreeg, ging het bijna mis. 'Maar uiteindelijk is mijn leven veel leuker geworden!'

Chris was eigenaar van een trainingsbureau en had als zelfstandig ondernemer een meer dan fulltime job. 'Tot en met 2008 was het een redelijk succesvol bedrijf, maar daarna zakte de markt in elkaar.'

In 2010 bleek Josje borstkanker te hebben. Chris was in shock. 'Ik ben van huis uit erg positief ingesteld en kon het bijna niet geloven. Gelukkig had ik snel het gevoel dat we er doorheen zouden komen. Ik heb altijd vertrouwen gehouden dat Josje hier niet aan dood zou gaan, ook toen ze lymfklieruitzaaiingen in haar oksel bleek te hebben.' Ook voor dochter Soleil (12) was het een heftige periode. 'Ik was bang en ongerust toen mama ziek werd, maar ik wist dat ze heel sterk is. Ze zei ook tegen mij dat het wel goed zou komen.'

Andere prioriteiten

Gedurende de behandelingen van Josje liepen de financiële problemen, de stress en de conflicten op. 'Ik vond de versnippering het moeilijkst', herinnert Chris zich. 'Ik probeerde het bedrijf te redden, mijn vrouw bij te staan en

'Misschien was mijn werk een vlucht om de ellende thuis niet te hoeven meemaken'

CHRIS

aandacht te geven aan Soleil en mijn twee andere kinderen. Maar doordat ik weken van tachtig uur draaide, kon ik Josje niet optimaal steunen. Het lukte gewoon niet.' 'Onze prioriteiten waren totaal verschillend', beaamt zij. 'Ik zat midden in de chemo en had fysieke hulp en emotionele aandacht nodig van Chris. Maar hij kon niet meer geven dan hij deed; hij was behoorlijk overspannen. Ik nam het hem enerzijds kwalijk, maar beseftte ook dat het niet anders kon; hij had gewoonweg geen tijd. Hoe rotter en afhankelijker ik me voelde hoe minder harmonieus het ging tussen ons. Alles wat ik vroeg, was teveel. Soms moest ik huilen en dan kregen we weer een verwijtende discussie.' Soleil merkte ook dat het niet goed ging: 'Ik ben wel eens bang geweest dat ze gingen scheiden. Ook wist ik dat er problemen met geld waren. Ik wilde een potje maken om

'Het moeilijkst vond ik de onzekerheid of het goed zou komen'

SOLEIL

te helpen, maar ik kreeg maar een euro zakgeld per week, dus dat schoot niet op. Het moeilijkst vond ik de onzekerheid of het goed zou komen met mama. Ik was wel eens verdrietig en zat veel op mijn kamer omdat ik er niet altijd over wilde praten. Op school had ik het gelukkig wel heel gezellig, maar het was jammer dat sommige vriendinnen niet meer zo vaak kwamen spelen. Ze vonden het denk ik eng dat mijn moeder chemo kreeg en daardoor kaal was.'

Verhuizing

Het zag er even naar uit dat het gezin tijdens de chemoperiode moest verhuizen. 'Uiteindelijk konden we de behandelperiode nog net overbruggen, maar toen was het toch echt noodzakelijk ons huis te verkopen', vertelt Josje. 'We hadden de overwaarde nodig om onze financiële problemen op te lossen.' 'Wonder boven wonder werd ons huis in die ontzettend slechte tijd binnen een maand voor een goede prijs verkocht', lacht Chris. 'En eigenlijk zijn we er op vooruit gegaan; ons huurhuis is veel ruimer en comfortabeler.' Soleil vond het eerst best erg dat ze moest verhuizen, maar al snel werd ze verliefd op het nieuwe huis. 'Ik heb nu ook een veel fijnere kamer.'

Dromen

Nadat het huis verkocht was en de behandelingen afgerond, vonden Josje en Chris elkaar terug in de rust die toen ontstond. Chris: 'We hebben financieel behoorlijk schoon schip kunnen maken en konden na jaren eindelijk weer eens op vakantie. We gingen naar Lapland, dat was fantastisch.'

>>

‘Als ik dit overleef, kan het alleen nog maar één kant op gaan: omhoog’

JOSJE

‘Toen de problemen wegvielen, ging het langzaam weer beter,’ vertelt Josje. ‘Wij zijn heel verschillend, maar in de basis toch ook hetzelfde, we zijn echt soulmates. We hebben gemeenschappelijke dromen en willen graag hand in hand het levenspad bewandelen. Ik hoop dat wij de pater en mater familias worden van een grote schare nazaten, dat is mijn ultieme droom.’

‘Gezondheid staat natuurlijk bovenaan’, voegt Chris hier aan toe. ‘Verder hoop ik dat we het nieuwe mediabedrijf dat ik met een compagnon gestart ben een goede flow kunnen geven. Over een paar jaar willen Josje en ik een kavel kopen en een huis laten bouwen.’

Op de koelkast hangt de ‘wishlist’ van Soleil. De wensen variëren van gymmen tot een rondreis door de USA, maar het liefst wil ze elk jaar naar Ibiza. ‘Ibiza is mijn tweede thuis, daar kom ik al mijn hele leven. Ik ken bijna het hele eiland uit mijn hoofd.’

Rotter wordt het niet

Ondanks alles had Josje de borstkanker niet willen missen. ‘Ik zat op de bodem van de put en dacht: als ik dit overleef kan het nog maar één kant opgaan en dat is omhoog. Dat gevoel heeft me nooit meer verlaten. Borstkanker was blijkbaar ook nodig om eindelijk mijn passie te gaan volgen; ik ben nu schrijver, iets dat ik altijd al wilde.’ Voor Chris ligt het anders: ‘Ik zie wel dat Josje gelukkiger is nu, maar voor mij persoonlijk had die borstkanker niet gehoe-

Tip van Josje

‘Realiseer je dat er iets verschuift in de rolverdeling en blijf hierover met elkaar in gesprek. Ga elke dag wandelen of fietsen, ook als je denkt dat je dat niet kunt.’

Tip van Chris

‘Neem de tijd voor elkaar en vier de momenten dat het goed gaat. Blijf je vrouw als dezelfde persoon zien, niet als een zielige of enge patiënt.’

Tip van Soleil

‘Stel vragen zodat je weet wat er aan de hand is en hoe je moeder alles ervaart.’

ven. Ik ben me bewuster van het wankel evenwicht tussen gezond en ziek. Borstkanker heeft grote invloed op je leven en dat wens ik niemand toe. Je staat allebei onder hoogspanning en achteraf gezien had ik mijn vrouw beter moeten bijstaan. Soms denk ik wel eens dat mijn werk misschien ook onbewust een vlucht was om de ellende thuis niet te hoeven meemaken. Onze relatie is wel intenser geworden door wat we hebben meegemaakt.’

Therapeutisch

Het schrijven van “De Eentietige Bandiet”, het eerste boek dat Josje inmiddels in eigen beheer heeft uitgegeven, heeft voor haar, maar ook voor Chris therapeutisch gewerkt. ‘Het was best confronterend om te lezen hoe Josje alles heeft beleefd en hoe ik over bepaalde dingen heen ben gestapt. Het was goed om alles opnieuw te beleven en te laten indalen.’

Soleil heeft het boek nog niet gelezen. ‘Ik wil er eigenlijk niet aan terugdenken. Ik heb het gevoel dat alles nu achter de rug is en dat het weer goed gaat. Ik weet zeker dat mama geen borstkanker meer krijgt.’ ●

Meer informatie en hulp

Inloophuizen en psycho-oncologische centra
→ www.ipso.nl

Nederlands Instituut voor Psychologen
→ www.psyp.nl

Landelijke Vereniging voor Eerstelijnspsychologen
→ www.lvp.nl (zoek op relatieproblemen)

‘Liefde in tijden van kanker’ – Documentaire op Canvas,
Nederlandse Vereniging voor Seksuologie
→ www.seksuologen-nederland.nl

Josjes blog en boek

De Eentietige Bandiet, ISBN 9789081942607,
→ www.banditpublishers.nl

→ www.klerkie.blogspot.nl